İŞ-EKMEK-HÜRRİYET- MÜCADELEMİZDE

Gerçek

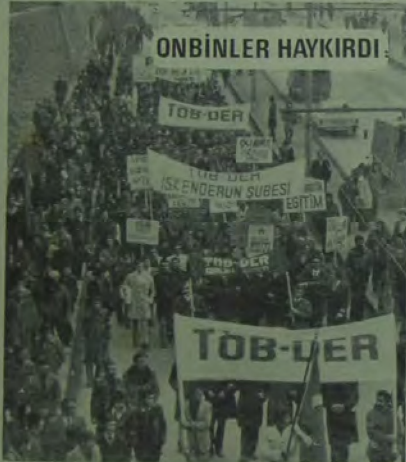
15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE — FİYATI: 100 KRŞ YIL: 1 SAYI: 10

emekçi halkımızın yükselen mücadelesi

MİLLİYETÇİ CEPHEYİ DÜŞÜRECEKTİR!

Faşizme geçit yok!

TÖB-DER, TİB, TÜTED, TÜMAŞ, TMMOB, TÜS-DER, AYÖD ANKARA TABİPLER ODASI tarafından düzenlenen «Faşist baskıları ve kıyımları pretesto» mitingi kırk binden fazla yurtseverin, demokratın, emekçinin katılmasıyla 13 Mart'ta Ankara'da yapıldı. Yolların birgün önceden kesildiği ve helikopterlerle izlenen mitingte konuşmacılar faşizmin ancak örgütlü ve geniş yığınları kucaklayan kitle eylemleriyle geriletilebileceğini, ancak o zaman faşizme geçit verilmeyeceğini belirtmiş, faşist baskı ve kıyımları anlatmışlardır. Gerekse Tandoğan Meydanından Kurtuluş Meydanına kadar Opera yoluyla yapılan yürüyüş sırasında on binler «İş-Emek - Hürriyet, Faşizme nihayet» «Bağımsız Türkiye» «Kahrolsun Faşizm» diye haykırmışlardır. Bitiminde birçok devrimcinin gene gözaltına alındığı mitingde «DGM kapatılmalı» «Referandum hakkımızdır» «MEYAK'a hayır» «141 - 142 kaldırılmalıdır» pankartları dikkat çekiyordu.

★ MC'nin Düşmesi Halkımızın Mücadelesini Güçlendirir
★ MC Gerici ve Faşist Sermaye Cephesidir

Dört sermaye partisinin bir araya gelerek oluşturdukları Milliyetçi Cephe, yani Faşist Sermaye Cephesi... Biz işçilerin emekçilerin yararına olabilir mi? Asla olamaz! Zaten burjuvaların iktidarda olduğu bir düzenin -yani kapitalizmin- her türlüsü bizim sınıf çıkarlarımıza aykırıdır. Çünkü bu düzende biz işçiler, emekçiler sömürülüyor, baskı altında yaşıyoruz, sırtımızda bir avuç parababası çalışmadan milyonlar kazanıyor.

Ancak; bütün sermaye iktidarları eninde sonunda bizim aleyhimize olmakla beraber, bu MC iktidarı artık hiç çekilmez hale geldi. MC iktidarda kalmaya devam ettiği sürece: Hayat gitgide daha da pahalanacak, buna karşılık ücretlerimiz, maaşlarımız yükselmeyecektir. Tariş'te, Seydişehir'de olduğu gibi hakkını almak isteyen işçilere yine MC'nin faşist komandoları, polisler saldıracak, ilerici ve yurtsever gençlerimiz yine sokak ortasında kurşunlanacaktır. Sendikal özgürlüklerimiz kısıtlanacak, grevlerimiz daha çok engellenecektir. Bu düzene tamamen son vermek, emekçi halkın iktidarını gerçekleştirmek isteyen sosyalistler ceza evlerini dolduracaktır. Biz işçilerin, emekçilerin kendi siyasi partimizde kendi iktidarımız için çalışmamız engellenecektir.

O halde MC'nin düşürülmesi biz işçilerin, emekçilerin yararınadır. Fakat bu arada birtakım gerçekleri gözden kaçırmamalıyız. Bugün ülkemizde milyonlarca işçi, köylü, memur, esnaf ve bütün sosyalistler, ilericiler, yurtseverler MC'nin düşürülmesini istemektedirler. Evet, MC düşürülmelidir! Ama sermayenin iktidarının bugünkü hükümeti olan MC'nin düşürülmesiyle düzenin değişmiş olmayacağını bilmemiz gerekir. Bugün sermaye düzenini, Tekelci burjuvaları tamamen iktidardan edip, yerine halkın demokratik iktidarını gerçekleştirmenin şartları yoktur. Çünkü bunu gerçekleştirecek olan işçi sınıfının önderliğinde örgütlenmiş halkın kendisidir. Bu örgütlenme işini de başaracak tek güç işçi sınıfının öncü devrimci partisidir. İşte bugün böyle bir parti yeterince güçlü bir şekilde toplumsal muhalefetin başını çekmemektedir. Ayrıca parlâmentoya da tamamen burjuvalar hakimdir. Bugün parlâmentoda emekçi halkın bir tek gerçek temsilcisi yoktur. Bu nedenle MC'ye karşı demokratik mücadelemiz, demokratik özlemlerimiz ve genel olarak toplumsal muhalefetimiz ister istemez Sosyal Demokrasiye, CHP'ye kanalize olmaktadır. Sonuç olarak MC'nin düşürülmesinden sonra bir başka burjuva partisi CHP' hükûmeti kuracaktır.

Bugün bazı işçi arkadaşlar MC'nin düşürülmesini, CHP'nin hükûmet olmasını bir kurtuluş gibi görmektedir. Bu büyük bir yanılgıdır. En temelinden alıp kısaca özetlersek: CHP bir burjuva partisidir, işçi sınıfının partisi değildir. Bu nedenle mekçi halkın çıkarlarını sonuna kadar savunması imkânsızdır. Fakat MC ile kıyaslanırsa CHP, daha ilerici, demokrat ve özgürlükçüdür. Ancak onu bu niteliğine kavuşturan da yine halkımızın mücadelesi ve demokratik özlemleridir.

O halde, bugün MC'nin düşmesiyle sömürü düzeni son bulmayacak, demokratik halk iktidarı gerçekleşmeyecekse MC'nin düşürülmesi için mücadele etmemek mi gerekir? Aksine! Biz MC'nin düşürülmesi için var gücümüzle mücadele etmeliyiz.. Ancak biz işçilerin emekçilerin bu demokrasi mücadelesine aktif şekilde katılmamızla MC düşürülebilir. Yoksa ne burjuva parlâmenterlerini yurtseverliğe çağırmakla ne de Cephe başkanlarının yeğeninin yolsuzluğunu dile dolamakla MC düşmez. Çünkü burjuva milletvekillerini harekete geçiren sınıf çıkarlarıdır. Yapılacak olan burjuva parlâmenterlerini MC'yi düşürmeye çağırmak değil, MC'yi düşmek zorunda bırakmaktır, ki bu da biz işçilerin, emekçilerin yükselen mücadelemizle mutlaka başarılacaktır.

MC'nin düşmesi ve sosyal demokrasinin iktidara gelmesiyle sömürü düzeni son bulmayacaktır. Ama demokrasinin sınırlarının genişlemesi, verdiğimiz bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizi kolaylaştıracaktır. Ekonomik ve demokratik mücadelemizin önündeki engeller biraz da olsun azalmış olacaktır.

Ayrıca, MC gibi faşist özlemli bir iktidar yerine, sosyal demokrat ve iktidarda kendi bağımsız siyasi örgütlenmemizi, siyasi mücadelemizi daha iyi yürütebiliriz.

Yine, bu sömürü düzenine karşı olmakla beraber şimdilik umutlarını «Ecevit»e yani bir burjuva reformcu parti olan CHP'ye bağlamış olan arkadaşlarımız da, kurtuluş yolunun o olmadığını yaşayarak öğrenmiş olurlar.

O halde; bu acil görev bizi beklemektedir. Bütün sosyalistler, ilericiler, yurtseverler MC'nin düşmesi için güçlerini birleştirmelidirler. İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de yapılmakta olan demokratik kitle eylemlerini, gösterilerini daha da sıklaştırmalı ve bütün yurda yaymalıdırlar.

Biz işçiler, emekçiler, memurlar, öğrenciler bu demokratik gösterilere, mitinglere katılmalı, var gücümüzle desteklemeliyiz!

gerçek durum

Rüşvet ve yolsuzlukların nedeni: çürüyen kapitalizm

Geçtiğimiz günlerde, emperyalist - kapitalist ülkelerdeki rüşvet, yolsuzluk, dolandırıcılık olayları ardarda ortaya çıktı. Bu rezil işleri uluslararası büyük şirketlerin, ünlü iş adamlarının, yüksek rütbeli ordu mensuplarının, bakanların, milletvekillerinin yürüttükleri anlaşıldı.

Evet, bütün bunlar burjuva düzeninin çürümüşlüğünün nerelere vardığını gösteriyor. Bizim için bunda şaşılacak hiçbirşey yok. Sermayedarlar bütün emekçi halkı sömüren bir avuç azınlığı daha da semizleştiren bir düzeni ayakta tutmaya çalışıyorlar; bunun için her türlü zulme, baskıya, riyakârlığa başvuruyorlar. Ama bu düzenin temelleri çatırdıyor. Kapitalizm kazılmakta olan mezarına doğru hızla sürükleniyor. Burjuvalar, saltanatının sonu gelen her hakim sınıf gibi bu çöküşün bütün pisliklerini, şerefsizliklerini bir yük gibi taşımak zorundalar. Ve bu yük artık öylesine ağırlaşıyorki, bir noktadan sonra rezilliklerini gizleyemez hale geliyorlar.

Biz burada birşeye dikkati çekmek istiyoruz:

Bu düzenin değişmesinden yana olan, işçi sınıfının, halkın iktidarını gerçekleştirmek isteyen bizler, haklı olarak sermayedarların her türlü rezilliklerini ortaya döküyor, mücadelemizi sürdürüyoruz. Fakat burjuvalar da yine bizi kandırma çabasını elden bırakmıyorlar. Onlar da birtaraftan basın-yayın organlarıyla bu olayları anlatıyorlar; rüşvetin, yolsuzluğun ne kadar kötü şeyler olduğunu söylüyorlar, namustan, faziletten bahsediyorlar. Olayları kişiler plânına indirmeye çalışıyorlar. Her nasılsa yakayı ele vermiş birkaç kişiyi «günah tekesi» yapıp genel olarak parababaları sınıfını ve sermaye düzenini temize çıkarmaya çalışıyorlar.

Biz bunu yutmayacağız...!

Birtek Yahya efendinin vergi iadesi sahtekârlığı ortaya çıkıpta hakkında dava açılıyor, hapse atılıyor diye diğer sermayedarlar temize çıkmış olmaz.

Bu soygun, bu talan, sömürü düzeninin, kapitalizmin özünde vardır. Ayrıca bu işin saklısı gizlisi de yoktur. Vergi iadesi kanunları, teşvik tedbirleri hep parababalarının soygunlarını kolaylaştırmak, kârlarını artırmak için uygulanıyor.

Şirketlerden bir şirketin hür bir teşebbüs olarak daha iyi satış yapabilmek için rüşvet dağıttığı her nasılsa ortaya çıkmakla, soruşturmalar açılıyor, hapis cezaları kesiliyor diye, diğer uluslararası şirketler ve onların paralı uşakları temize çıkmaz! Onlar mazlum emekçi halklar arasında SAVAŞ KIŞKIRTTIKLARI için; egemenliklerini sürdürebilmek için ülkemizde ve daha pekçok ülkede milyonlarca devrimcinin işçi ve emekçi kardeşlerimizin KANLARINA GİRDİKLERİ için SUÇLUDURLAR! Onların Dolarlarında, Marklarında, Liralarında; Vietnam çocuklarının Hiroşimalı kardeşlerimizin kanları; patronların-ağaların emrinde köle gibi çalıştırılan milyonlarca işçinin, yoksul köylünün alınteri ve gözyaşı vardır! Ve onların ülkemiz gibi geri kalmış ülkelerdeki paralı uşakları, işbirlikçileri asıl bu suçlara ortak olmaktadırlar. Herkes kabul etmek zorundadır ki, bu suçlar ortaya döküldüğünde Tekelci Şirket Patronlarını rüşvet suçuyla yargılamaya sıra gelmezdi.

İşte, rüşvet, yolsuzluk rezillikleri ancak ve ancak bir parçası, bir yansıması oldukları Kapitalist düzenle birlikte ortadan kalkabilir. Ülkemizde de çürüyen sömürü düzeninin bu pisliklerini ancak sermaye sınıfının egemenliğine son vermekle yok edebiliriz. Ancak kendi devrimci partimizin, işçi sınıfının partisinin öncülüğünde kendi iktidarımızı, DEMOKRATİK HALK İKTİDARINI gerçekleştirerek sömürü, baskı ve zulümle birlikte bu kokuşmuş düzenin iğrenç ve zaten işçi sınıfına yabancı olan alışkanlıkları ortadan kaldırabiliriz.

Son söz olarak; zaten işçi sınıfının iktidarının gerçekleşmiş olduğu, sosyalist ülkelerde yalnız bir tek suçun cezası idamdır, o da :RÜŞVET...

FAŞİZAN BASKILARA DUR DİYELİM

● KATLİAMLAR, CİNAYETLER İŞKENCELER MÜCADELEMİZİ DURDURAMAYACAKTIR

Geçtiğimiz haftalar faşist cinayetlerin, katliamların alabildiğine yoğun bir şekilde devam ettiği günler oldu. Zeytinburnunda, Malatya da, İdil'de en vahşiyane saldırılar yapıldı. Yurtseverler artık açıktan açığa katlediliyordu. Gene mitinglerde, kimi yürüyüşlerde, kimi sokakta birçok devrimci arkadaş kurşunlanarak öldürüldü.

Bu faşist cinayetler bizlere neler ifade etmektedir?

Ülkemizin ekonomisini elinde tutan emperyalizmin yerli ortağı bir avuç tekelci sermayedarın kendi çıkarlarını korumak, kendi düzenlerini korumak için kendi yaptıkları kanunları bile açık açık çiğneyebildiklerini göstermektedir.

Yurtsever gençleri, devrimcileri sınıf mücadelesini geniş bağrından, emekçi halkın kitlevi mücadelesinden koparıp, bireysel mücadele yollarına itmek istediklerini göstermektedir. Savunma durumunda kalan gençlerin, devrimcilerin «bireysel» mücadele yollarına itmek istediklerini göstermektedir. Savunma durumunda kalan gençlerin, devrimcilerin «bireysel» eylem metotlarını tercih etmek durumunda bırakıp böylece emekçi halkın teşkilâtlanması ve işçi sınıfı öncülüğündeki örgütlü iktidar mücadelesini zayıflatmak istemektedir; bu bir avuç emperyalist ortağı tekelciler!

Yine basını ile, radyosu ile, televizyonu ile, olayları çarpıtıp «sağ-sol çatışmaları», «anarşi» diye vererek hem devrimci hareketin amaçlarını yanlış şekilde kitlelere anlatmağa çalışmakta, hemde kamuoyu'nun dikkatini sömürüden uzak tutmağa çalışmaktadır.

Bu tür faşist cinayetleri ve katliamları, tekelci sermayedarların işçileri «memur» yapma çabasından, grev hakkını sınırlama, referandum hakkını kullandırmama çabasından ayrı düşünemeyiz.

Onların cinayetleri, kitleleri yıldırma ve susturma politikalarının yansımasıdır.

Ama dost düşman herkes bilmektedir ki ölen devrimciler, işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın kendi iktidarlarını kurmak için verdikleri mücadeleyi daha bilemektedir. O yüzden her ölen devrimci arkadaşın cenazesi onbinlerin faşistlere hıncını haykırdığı bir miting haline gelmektedir.

Bilmekteyiz ki katliamları, cinayetleri yoketmek sömürücü sınıfları yok etmek mücadelesinin bir parçasıdır. Sömürüyü yoketmek için teşkilâtlanmayı hızlandırmak, faşist cinayetleri, katliamları kitleler halinde protesto etmek görevimizdir.

TSİP 1.kongresi yapılıyor

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin, I. Büyük Kongresi 21 - 24 Mart 1976 tarihleri arasında yapılıyor. TSİP'nin bugüne kadar yaptığı çalışmaların değerlendirmesinden sonra Parti'nin gelecek iki yıllık çalışma hedefleri saptanacak olan Kongre çalışmaları 21 Mart 1976 saat 10.00 da Tepebaşı gazinosunda başlayacaktır. Bölünmüşlüğü ve dağınıklığı her akıllı insan tarafından görülebilen sosyalist hareketimizin birliği açısından Kongre'nin önemi büyük olacaktır.

☆ ☆ ☆

AÇIKLAMA

Bugünkü düzende burjuvalar, siyasi iktidarı da, üretim araçlarını da kendi ellerinde tutuyorlar ve radyo, tv. günlük gazetelerle en geniş şekilde propagandalarını yapabiliyorlar. Böyle bir ortamda işçi sınıfımızın sesini duyuracak, işçileri, emekçileri burjuva propagandasına karşı uyaracak yayınlara ihtiyaç var. 15 günlük gazeteyle bu işi başarmak güç olsa da Gerçek bu görevi üstlenmeye çalışıyordu. Ancak, özellikle ekonomik nedenlerle «Gerçek»in düzenli çıkartılması sağlanamadı. Sağlanan bazı kısıtlı imkânlarla elinizdeki sayıyı hazırladık ve gazeteyi haftalık çıkarmayı kararlaştırdık; ancak bu konuda abonelerden ve tüm okuyuculardan destek göreceğimizi umuyoruz.

Gerçek.

gerçeğin dili

her evden bir şehit beklenmemelidir!...

«Sayın Alparslan Türkeş; Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı :

Size bu telgrafı yıllarını Milliyetçi Hareket Partisine vermiş bir üye olarak değil, yüreği kan ağlayan bir baba olarak çekiyorum.

Onyedi yaşındaki lise öğrencisi canım oğlum Ata Yıldırım cuma günü okul dönüşü Abidinpaşa Ülkü Ocaklarınca kurulan pusuya düşürülmek suretiyle alnından kurşunla vurularak öldürüldü. Bu acı altmış yaşındaki bir babaya yetmiyormuş gibi cenazesi de polisler tarafından ben ve bütün aile fertleri coplanmak suretiyle dövüldükten sonra kaçırılmış, dini tören bile yapılmamıştır. (1)

Yukarıya aldığımız telgraf geçenlerde faşistlerin alçakça öldürdükleri Ata Yıldırım'ın babasına ait.

«Nusret Yıldırım.

60 yaşlarında... Altısı erkek, dokuz çocuk sahibi.

Mesleği bakkal.

Milliyetçi Hareket Partisi Çankaya İlçesine kayıtlı 51 numaralı üye... Dört yıl süreyle İlçe Başkanı, iki dönem milletvekili adayı. Son parti kongresinde 32 numaralı delege... MHP'nin Ağrı İl Örgütü'nü kuran, büyük kongreleri aksatmayan, gerek partiye, gerekse Ülkü Ocaklarına muntazaman «aidat ve teberrü» ödeyen bir kişi» (2).

Nusret Yıldırım, faşizmin kirli ve kanlı çehresini zamanında görememiş. Kendisinin de mensubu bulunduğu emekçi halk kesimlerini ezen, sömüren parababalarının Faşist Partisi için çalışmış yıllar boyu...

Son zamanlarda, oğullarının uyarısıyla MHP'nin ve ona bağlı kuruluşların sermayenin uşağı birer cinayet şebekesi olduğunu sezmiş. Ama bu kez de «... Davadan dönenleri vuruyorlarmış.» (3) endişesiyle ayrılamamış bu halk düşmanı partiden.

Biz Nusret Yıldırım'a kişi olarak ne suçluyor ,ne de ona kızıyoruz.

Biz «suç»un kişilerde değil düzende olduğunu biliyoruz.

Baba'nın diğer aile fertlerinin acısına bütün içtenliğimizle katılır, başsağlığı dileriz.

Ata kardeşimizi anti-faşist mücadelemizin yüzlerce şehidinden biri olarak bağrımıza basar; Anısını yaşatacağımıza, mücadelesini sürdüreceğimize söz veririz.

Emekçi babalar, analar, kardeşler...

Sizlere sesleniyoruz...

Milliyetçi Cephe partilerinden biri olan, Milliyetci Hareket Partisi Faşist bir partidir. MC de gerici ve faşist sermaye cephesidir.

Faşizm bir avuç parababasının kanlı diktatörlüğüdür. Faşizm bir emekciler için kan ve gözyaşı demektir.

Faşistler eli kanlı canilerdir. Bilselerde bilmeseler de sermayeye uşaklık halka düşmanlık ederler.

Mahallemizdeki, semtimizdeki MHP teşkilâtları, Ülkü Ocakları ekmeğimize göz koyan, canımıza kasteden cinayet şebekeleridir.

Sosyalistler, ilericiler, solcular, faşist katillerce, hep parababalarının bu kanlı sömürü düzenine karşı olcukları işciden emekciden yana oldukları için öldürülmektedirler.

Bu gerçekleri anlamak için; Ülkü Ocaklarının ve Diğer faşist yuvaların kapatılmasını istemek için; MC'nin düşürülmesi mücadelesine katılmak için...

HER EVDEN BİR ŞEHİT BEKLENMEMELİDİR!

(1), (2), (3) 17 Mart 1976 tarihli Milliyet Gazetesi.

RÖPORTAJ: TSİP GENEL BAŞKANI ahmet kaçmaz'la "12 MART" ÜZERİNE

12 Mart üzerine bir hayli yazılıp çizildi özellikle sosyalist hareketimiz üzerine yoğun bir terör uygulayan 12 Mart'ı sosyalistlerin değerlendirmesi doğaldır. Bu da yapıldı. 12 Mart muhtırası ardından gelen dönemin adı da kondu: **12 Mart faşizmi.** Şimdi artık bundan böyle muhtemel 12 Mart'lara karşı hazırlıklı olmanın ve 12 Mart'ları olmadan önlemenin, böylesi girişimleri daha baştan akamete uğratmanın, en kısa zamanda toplumun başını böylesi belalardan kurtarmanın yolları tartışılıyor ve tartışılmalı. Bu açıdan sorularınıza kısaca cevap vermeyi deneyeceğim.

SORULAR

1 — **Sizce 12 Mart muhtırasının verilmesine yol açan Ekonomik ve sosyal nedenler nelerdir?**

2 — **12 Mart muhtırasının verildiği dönemde dış güçlerin etkisi açısından benzer ülkelerdeki uygulamalar ile bir paralellik sizce kurulabilirmi, kurulursa nasıl?**

3 — **Uygulama ve sonuçları açısından 12 Mart dönemi açık faşizm olarak adlandırılabilir mi?**

4 — **12 Mart gelişmekte olan kitlelerdeki sosyal uyanışı ve demokratik istekleri önleme amacı taşır mı?**

5 — **12 Mart dönemi diye nitelendirilen ara rejimin uygulamasının sonuçlarını kısaca açıklarmısınız?**

6 — **12 Mart'dan yola çıkarak günümüze kadar bir değerlendirme yaparsak, 12 Ekim Seçimlerinin sonuçları size ne ifade eder?**

C. 1 — Ülkemiz burjuvazisi, tekelci niteliğine rağmen köklü ve güçlü bir burjuvazi değildir. En büyük desteği emperyalizmdir. Ayrıca, kapitalizm öncesinden kaynaklanan ve bugün mevcut düzene adapte olarak kısmen nitelik değiştiren kırsal egemen zümreler, ülke içindeki başlıca müttefiklerini oluşturuyor. Bu nitelikleri ile emperyalizme bağımlı egemen güçler ittifakı son derece anti-demokratik ve halk düşmanı eğilimlidir.

Ülkemizin emperyalizme bağımlı olması, çifte sömürü mekanizmasini da beraberinde getirir. Hem emperyalist metropoller, hem de yerli egemenler Türkiye emekçi halkının alın terine birlikte el koyarlar. Böylece yerli egemenlerin sömürü payı başlangıçta kısıtlanmış olur. Buna, bağımlı ekonomik anarşik yapısının sebep olduğu, mevcut kaynakların çarçur edilmesi de eklenince, ekonomi kısa bir dönem sonunda açmaza girer. Bir yanda emekçilerin daha iyi bir hayat için muhalefetinin yükselmesine yol açar. Üstelik günümüzde Dünya devrimci sürecinin kararlı bir şekilde ilerlemesi, bu mücadelenin daha da gelişkin boyutlara ulaşması için müsait ortam hazırlar. Öte yandan egemen güçler sömürüden kendilerine düşen pay konusunda anlaşmazlığa düşerler. Mevcut kısıtlı burjuva demokrasisi ile işin üstesinden gelemiyeceğini gören, demokrasi ve halk düşmanı burjuvazi, emperyalizmin de açık-kapalı desteği ile, çareyi faşist yönetimlerde bulur.

12 Mart öncesinde toplumumuzun objektif şartlarının yukarıdaki gelişime uygun olduğunu söyliyebiliriz. Ancak bir de subjektif şartla değerlendirilmelidir. Faşizmin karşısında en kararlı ve güçlü engel olması gereken sosyalist hareket örgütsüz bölük pörçük ve dağınıktır. Buna karşılık, mevcut düzenin kötülüklerini gören ve ancak köklü bir değişiklikle toplumu kurtaramanın mümkün olacağını kavrayan geniş bir ilerici demokrat potansiyel vardır. Bu potansiyelin belirli ölçülerde daha sonra 12 Mart uygulamasında «görev» alacak güçlerin içine de taşmış olması, burjuvazinin doğrudan bir faşist yönetim yerine, geleneksel şark kurnazlığını da kullanarak, başlangıçta ilerici ve demokratların desteğini kazanacak bir yöntemi, «sol» gösterip sağ vurmak yönetimini tercih etmesine sebep olmuştur.

Kısacası, egemen güçler hem yükselen halk muhalefetinden, hem de kendi içlerindeki sömürüden pay kapma kavgasından ötürü, mevcut kısıtlı burjuva demokrasisi şartlarında yönetemez olmuşlardı. Halkın muhalefetini tutarlı bir şekilde yönlendirecek ve burjuva demokrasisi yerine halkın demokratik iktidarını gerçekleştirecek bir halk cephesi hareketi ve onun önderliğini yapan bir sosyalist hareket yoktu. 12Mart faşizmi tezgâhlandı.

C. 2 — Emperyalizmin, özellikle ABD emperyalizminin hoşuna gitmeyen iktidarlar veya iktidar namzetleri için neler düşündüğü ve uyguladığı, son aylardaki açıklamalardan sonra artık herkesin malumudur. Ancak 12 Mart'ta sözgelimi Yunanistan'da olduğu gibi etkili bir CİA parmağından bahsetmek mümkün mü? Bu konuda açık bir bilgi ve fikrim yok. 12 Mart'ın çeşitli uygulamaları için, en azından akıl öğretildiği ve yol gösterildiği ileri sürülebilecek çeşitli belirtiler var. Ama 12 Mart'ta Türkiye'de ne ABD'nin hoşuna gitmeyen bir iktidar vardı, ne de böyle bir aday! Bu açıdan 12 Mart faşizminin tezgâhlanışının ardında **doğrudan** bir emperyalist yönlendirme olduğunu sanmıyorum. Tabii bu, özellikle ABD emperyalizminin gelişmekte olan halk muhalefetini ve sosyalist hareketi etkisiz kılmak, bastırmak ve gerektiğinde müdahale etmek için planları olmadığı anlamına gelmez. Aksine bunların 12 Mart öncesinde de pek çok belirtilerini görmüşüzdür.

12 Mart faşizmi yukarıdaki genel tanıma, ana hatları ile uyar. Sosyalist hareketimizi kanlı bir şekilde bastırmak ve sindirmekle yetinmeyerek demokratik hareketleri de sindirmiş, işçi sınıfı başta olmak üzere tüm emekçilerin ekonomik-demokratik mücadelesini tümüyle engellemiştir. Parlâmento görünüşünde varlığını sürdürmesine rağmen 12 Fart faşizminin «incir yaprağı» olmaktan ileri gitmemiştir.

C. 4 — Elbette! zaten yukarıdaki açıklamalarımızda bu sorunun cevabını bulmak mümkün üstelik 12 Mart uygulaması, özellikle işçi sınıfımızın mücadelesine ket vurarak, bu dönem boyunca işçilerin nisbi değil mutlak olarak da yoksullaşmalarına yol açmak suretiyle, ne denli işçi ve emekçi düşmanı bir rejim olduğunu kanıtlamıştır.

C. 5 — Bu istediklerinizi genel hatları ile yukarıdaki açıklamalardan bulmak mümkün. Kısaca özetlersek, sosyalist hareketimiz dağıtılmış ve bu dönem boyunca etkisiz kalacak ölçüde sindirilmiştir. Pek çok demokrat örgüt, güç ve kişi susturulmuştur. İşçi sınıfımız patronların katmerli sömürüsüne mahkum edilmiştir. Taban fiyatları, teşvik ve krediler açısından yoksul, küçük ve orta köylünün durumu daha da kötüleşmiştir. Faşist uygulamalarla ve anti-demokratik baskılarla geniş yığınlar bizar edilmiştir. Bunlara karşılık tekelci burjuvazi egemen ittifak içinde yerini güçlendirmiş ve özellikle sanayi kesiminde aşırı kârlara ulaşmıştır. Türkiye bu dönem boyunca ABD emperyalizmi için endişe verici bir yer olmaktan çıkmıştır.

Bütün bu olumsuzluklara karşılık, faşizmi kendi hayatında bizzat yaşayan işçi sınıfımız ve emekçi halkımız, faşizme karşı olan tüm ilerici ve demokrat güçler, faşizme karşı daha bir kinlenerek, ve yenilgiden aldıkları dersle daha bir bilenerek, ileriye dönük olanın hiçbir zaman susturulamayacağını isbatlayan bir güçle, 12 Mart'tan çıkılmasında, Dünya devrimci sürecinin gücünün etkisiyle başta gelen güç olmuşlardır.

C. 6 — Halkımız 12 Mart'a olan tepkisini 14 Ekim 1973 seçimleri ile göstermiştir. Geçen sene yapılan 12 Ekim seçimleri ise, halkımızın iktidarda bulunan MC'nin faşizm özlemlerine gösterdiği tepki olarak 14 Ekim'in bir devamı şeklinde değerlendirilebilir. Bu olgu önümüzdeki kısa dönemde halkın tepkisinin, her türlü baskı, sömürü, şiddet ve zulümün, kısacası faşist tırmanışın sorumlusu gördüğü MC iktidarına karşı daha da yoğunlaşacağını gösterir. Ancak bu, sosyal demokrat politikanın demokrasinin yegane alternatifi ve teminatı olduğu anlamına gelmez. Sosyalist hareketimizin mevcut dağınıklığı ve güven vermekten uzak oluşu, sandık meselesinde sosyal demokrasiyi tek alternatif haline getirmektedir. Ama bugün özellikle işçi sınıfımızın nicel ve nitel olarak çok önemli bir bölümü sosyal demokrasiden fersah fersah ileridedir ve sosyalist hareketin birliğinin sağlanmasıyla birlikte bu önemli güç, sosyal muhalefetin başını sosyalizm bayrağı altında çekip götürecektir. Ve karşılıklı olarak, sosyalist hareketimizin birliğinin sağlanmasında bu güç önemli rol oynayacaktır.

12 Ekim seçimlerinin sonuçları, muhtemel bir genel seçimlerde sosyal demokrasinin tek başına iktidarının mümkün olacağını göstermektedir. Böylesi bir gelişim hem toplumsal olarak **tercih edilir,** hem de bir anlamda **yararlı olur.**

Toplumsal olarak **tercih edilir.** Çünkü sosyal demokrasinin iktidarı, onun nihai çözüm olmadığının bilincinde olan işçi sınıfı için, faşist özlemli ve alabildiğine antidemokratik MC iktidarıyla kıyaslandığında, sosyal olarak burjuva demokrasisi sınırlarında daha ileri bir adımı temsil eder.

Toplumsal olarak, sosyal demokrat bir iktidar **yararlıdır.** Çünkü, kitlelerin en iyi öğretmeni hayatın bizzat kendisidir. Bugün sosyal demokrasiye ve liderine umut bağlamış kitlelerin az da olsa bir kesimi yavaş yavaş gerçeği kavramaya başlamışlardır. Emekle sermayenin barışı prensibi ile iktidara gelecek olan sosyal demokrasinin bunu sağlayamayacağı ve mecburen emekten «feragat edip» sermayeye kapılandığı görüldüğü ölçüde, umut olmadığı da kitlelerin kendi deneyleri ile anlaşılacaktır. İşte o zaman sosyalist hareketimize önemli bir görev düşmektedir. Sosyal demokrasinin de açmazını gören kitleleri, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm doğrultusunda örgütlü ve kararlı olarak yönlendirmek!...

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

İspanya'da demokrasi mücadelesi yükseliyor!

İşçi sınıfının İspanya'da 40 yıldır faşizme karşı sürdürdüğü mücadele bugün, Amerikan emperyalizminin, İspanyol Oligarşisinin, toprak ağalarının, katolik kilisesinin, faşist generaller ve subaylar çetesinin iktidarının temellerini sarsıyor. Fabrikalardan, tarlalardan, okullardan yüzbinlerce işçinin, emekçinin, yurtseverin «hürriyet» haykırışları ülkenin dörtbir yanını sarıyor.

Madrid, Bilbao, Barselona, Pamplona... da yüzbinlerce kişi «özgürlük» içinde sokaklarda polisle çatışıyor, grev ve boykotlar, direnişler düzenliyor! Bask [illegible] deki Vittoria kentinde grev yapan [illegible] polis arasında çıkan çatışmada ölen işçilerin cenazesi kaldırılırken 50.000 işçi polisle yeniden çatıştı. Taraggona kentinde 20.000 işçi Vittorya'daki olayı protesto etmek için gösteriler düzenledi. Bu gösteriler sırasında bir işçi ağır yaralandı.

İspanya halkı, 40 yıl süren faşizmin katlettiği 1 milyon evladının cesetleri üzerinde yükselerek, «direnen» burjuvazinin kalelerini yerle bir ediyor.

İspanya halkı 1 milyonluk grev ordusuyla mücadele eden işçi sınıfı öncülüğünde faşizmin ezilmesi, bağımsızlık ve sosyalizm yolunda hızla ilerliyor.

ANGOLA HALKI ZAFERİNİ PEKİŞTİRİYOR.!

Bütün ülkelerin işçilerinin - emekçilerinin yürekleri aylardır Angola için çarptı. Angola'lı işçiler - köylüler - ilericiler - yurtseverler, Amerikan destekli FNLA ve UNİTA karşı - devrimci örgütlere karşı MPLA saflarında birleşerek Angola'nın kurtuluşunu gerçekleştirdiler.

Angola, Afrika'nın küçük bir ülkesi. Portekiz faşizminin uzantısı iktidarlar Angola emekçilerine yıllarca zulmettiler. Oysa bugün, artık özgürlüğünü kazanmış mutlu geleceğinin temellerini atan bir halk, kendi iktidarına sımsıkı bağlanarak emin adımlarla ilerliyor. Zaferden sonra Angola Halk Cumhuriyeti büyük çapta millileştirmelere hemen başladı.

Angola zaferi aynı zamanda işçi sınıfının uluslararası birliğinin bir zaferi olmuştur. Dünyanın Angola halkının saflarında, gericiliğe karşı savaşmak için onbinlerce devrimci Angola'ya gitti. Sadece, 9 milyon nüfuslu sosyalist Küba'dan onbin devrimci Angola'da, MPLA saflarında savaştı. Bunun yanı sıra Sovyetler Birliği ve diğer Sosyalist Ülkeler de MPLA'ya milyonlarca liralık silâh yardımı yaparak mücadeleyi desteklediler.

SBKP 25. kongresi yapıldı

1917 Ekim Devrimiyle, burjuvazinin bir daha geri dönmemek üzere iktidardan uzaklaştırıldığı, işçi sınıfının kalıcı iktidarının kurulduğu ilk ülke Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği oldu.

Kapitalist-Emperyalist dünyaya karşı Sosyalizmi savunan Sovyetler Ülkesi gücünü bütün dünya işçilerinin ve ezilen halklarının mücadelesinden desteğinden aldı. Aynı zamanda dünyanın dört bir yanındaki işçilerin - emekçilerin mücadelelerine fedakârca yardım eden, işçi sınıfının iktidarda olduğu bu ülkeye bütün dünya işçileri «anavatan» dediler.

Sovyetler ülkesinin başarıları «sosyalizmin» başarılarıdır, ve onlar SBKP'nin öncülüğünde kazanılmışlardır. Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin başarıları da bütün ülkelerin işçilerinin - emekçilerinin yolunu aydınlatıyor, aydınlatacak.

15 milyon parti üyesini saflarında barındıran S.B.K.P. 24 Şubatta başlayıp 9 gün süren 25. Kongresini yaptı. Beşbin parti delegesinin katıldığı kongrenin açış konuşmasını yapan Merkez Komitesi Genel Sekreteri Leonid Brejnev Sovyetler Birliği halkının hayat seviyesinin kapitalist-emperyalist ülkelere göre çok yüksek olduğunu, ancak sanayi ve tarımda emeğin üretkenliğinin daha da artırılması gerektiğini belirtmiştir. 25. Kongreye sunulan 10. beş yıllık planda «Ulusal gelirinin % 24-28, kişi başına gerçek gelirin % 20-22 artırılması, emeğin üretkenliğinin sanayide % 30-34 tarımda ise % 27-30 yükseltilmesi» öngörülmektedir.

10. beş yıllık plan hedeflerinin, sosyalizmin bilimsel teknik temellerinin geliştirilmesine, halkın maddi ve kültürel hayat seviyesinin daha da yükseltilmesine yönelik olduğu açık olarak görülmektedir.

SBKP Kongresi, Uluslar arası Barıştan, Bağımsızlık, Demokrasi, Toplumsal ilerleme ve Sosyalizmin geliştirilmesinden yana kararlar alarak sosyalizmin uluslararası şiarını bir kere daha haykırdı.

«BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!»

işçiler ne dediler?

Rüşvet mekanizması ve yolsuzluklar kapitalist ülkelerde olağan olaylar haline gelmiş hatta meşrulaşmış bir durumda. Herzaman olduğu gibi son rüşvet olayıda ABD'deki büyük tekeller vasıtasıyla bir daha dünyayı sardı. Bu kez prensler Devlet başkanları, göğsünde ve omuzunda yıldızlardan geçilmeyen generaller'in adlarıda bu olaya karıştı.

Yine emekçilerin ödediği vergilerden oluşan devlet kasasından duyduğumuz duymadığımız şekillerde hırsızlık yapıyorlar buna da yolsuzluk deniyor. Şimdi emekçiler kendi paraları ile yapılan altakke-verkülah olayına ne diyorlar, niçin olduğunu zannediyor, yapanlar hakkında ne düşünüyorlar ve bunların nasıl önleneceğine dair düşüncelerini gerçek gazetesine yaptıkları açıklamalarından okuyalım.

SORULAR

1 — Bunları nasıl yapıyorlar ve nasıl başarıyorlar?

2 — Sizinde ödediğiniz vergilerden tırtıklanarak yapılan rüşvet ve yolsuzluk olaylarını duyunca ne yapıyorsunuz?

3 — Bunların önlenmesi mümkün müdür?.. Nasıl?

KAMİL BİLİR (Benal Fabrikasından atıldı) (işçi)

C 1 — Kanunlar rüşvet verilmesine, ve işlemesine müsait bunların arkası kuvvetli olduğu için korundukları için bunu başarıyorlar. Mesela Yahya Demirel Başbakanın yeğenidir. Bunu yapanların hepsi patronlar, zenginlerdir, bir tane işçiye rastlayamazsınız.

C 2 — Bu insanlara en ağır cezaların verilmesi lâzımdır. Ölüm cezası vermek lâzım.

C 3 — Bunlar bu hükûmetlerin kabahatidir. Bu Hükûmetler işçiyi düşünmüyor. Demirel ve ona benzeyen hükûmetler rüşvet ve yolsuzluğu önleyemez. İşçi için, devlet için çalışan Hükûmetler bu rüşvet ve yolsuzlukları önleyebilir.

HAMZA ELİGÜL (Benal fabrikasından atıldı) (işçi)

C 1 — Bu konularda fazla bilgim yok ama herhalde kendi aralarında anlaşıp yapıyorlar.

C 2 — Bunları duyunca üzülüyoruz. Vergilere azıcık gelirimizden büyük para kesiliyor hemen benden kesilen vergiler geliyor aklıma.

C 3 — Bu işler düzelmez çünkü patronlar bu tür işlerin yapılmasından yanadır. Kanunlar tatbik edilmiyor. Düzeleceğini zannetmiyorum, fakir herzaman ezilir.

NECATİ DEMİRCİ (İşçi) Oto-Metal

C 1 — Ben aslında savaşa karşıyım bu yüzden silah alımınada karşıyım. Fakat halkları birbirine düşürmek için kışkırtıcılık yapıyorlar. Bu aslında emekçilerin mücadelesini önlemek içindir. Bu işçileri yani rüşveti de devletteki parababalarının adamları sayesinde başarıyorlar.

C 2 — Bu işleri yapanların en ağır şekilde cezalandırılması gerekir. Bizlerin parasını çaldığı için üzülüyorum. Çalınmasına müsade edenlere de o kadar kızıyorum.

C 3 — Yolsuzluk ve rüşvetlerin önlenmesi mümkündür, fakat bu düzende patronlar iktidarda olduğu için onlar rüşvet ve yolsuzluklardan taraftır. Önlenebilmesi için bu iktidarın ve buna benzer iktidarların yerine devrimci bir iktidar gelmesi gerekir. Bu devrimci iktidar bu tür ahlâksız olayları mutlaka önleyecektir.

SANIYE ANDİÇ (PTT telefon montajcısı) (grevde)

C — Ben ne söyleyeyim? Bir şey diyemem. Yolsuzluk olmamıştır. Yahya Demirel'in hiç birşey çaldığına inanmıyorum. Rüşvet alındığına da inanmıyorum.

İLKNUR YAMAN (PTT telefon montajcısı) (grevde)

C — Bu gibi yolsuzlukların hep Demirel hükûmeti zamanında olduğuna inanıyorum. Başka hükûmetler zamanında böyle şeyler olmuyor. Bence Vergi İadesi Kanunu da yanlıştır. Ancak komutanların rüşvet alabileceğine inanmıyorum.

ÖMER ÇETİN (PTT işçisi) (Grevde)

C — Bunlar düzenin sonuçlarıdır, sadece gülüyorum düzene. Önce bu düzene karşı mücadele etmek gerekir. Bir parçasını biz burada veriyoruz. Rüşvetlerin kalkması için siyasi mücadele vermek gerekir. Mücadeleyi gençlerle, sol örgütler ve derneklerle vermek gerek. Ben CHP üyesiyim.

HALİL ÖZCAN (PTT işçisi) (Grevde)

C — Süleyman Demirel'in başbakan olması dolayısıyla kanunsuz ihracat yapılmış olduğuna ve faydalanıldığına inanıyoruz. Vergi iadesini uygun görmüyorum. Asgari ücretle çalışan işçiden vergi alınırken ihracat yapan tüccara vergi iadesi niçin yapılsın? Bu sistem zengini daha zengin yapıyor. MC iktidarının sermaye sınıfı üzerine kurulmuş olduğu açıkça meydandadır. O yüzden MC'nin işçi ve emekçilere karşı patronlardan yana olmasını normal karşılıyorum. İşçilerin aleyhine olan bütün kanunlara karşıyım.

patronlar ne dedi?

Sabancı: «Grev ve işçi direnişi girişimcinin isteğini kırıyor»

ADANA'DA FAŞİST BASKILAR YOĞUNLAŞTI

Bu baskılar Adana Mühendislik, Akademi, ve eğitim enstitü de hemen hergün bir kaç öğrenci dövülüyor ve gözaltına alınırken özellikle Düziçi Öğretmen Lisesinde yoğunluk kazanıyor.

Bu okula atanan Bilâl Öztürk katıksız bir faşisttir. Okul Müdürü olan Bilâl Öztürk okulun açılışındaki konuşmasında burada devrimciler yaşayamaz biz buradaöğrencileri Bozkurt şuuru ile yetiştireceğiz. Ve karşı görüşlere hiç bir hak tanımayacağız herkes kendini buna göre hazırlasın demiştir.

Bilâl Öztürk'ün bu konuşmasından bir müddet sonra 8 öğrenci kısa aralıklarla idareye çağırılarak teker teker dövülmüşler ve bunlardan Ahmet Aslan 8, Mihti Avcı'da 5 günlük doktor raporu almışlar ve Bahçe C. Savcılığına müracaat etmişlerdir.

Çocuklarına yapılan bu baskıyı kınamak amacı ile 21 Aralık 1975 günü öğrenci velileri bir yürüyüş ve mitingle protesto etmişlerdir.

Bu olaydan rahatsız olan Okul Müdürü Bilâl Öztürk ve şürekası kısa aralıklarla 31 öğrenciyi Okuldan uzaklaştırmış ancak bununla yetinmeyen okul idaresi 26 Ocak 1976 günü de dışarıdan getirdikleri komandolarla birlikte yatakhaneyi basarak büyük kanlı olayı sahneye koymuşlardır.

10 Mart 1976 günü okul bahçesinde basket oynayan öğrenciler arasından iki yurtseverin üzerine saldıran 40 kadar komando iki öğrenciyi hafif yaralamışlar bu arada komandolardan biri tabancasını çekmek isterken tabanca yere düşmüş ve olayı tertiplediği sanılan Öğretmen Şinasi Öztürk'ün yerden tabancayı alarak tekrar sahibinin beline taktığı görülmüştür.

Daha sonra can güvenliklerinin olmadığını ve isteklerini bir dilekçe ile Milli Eğitim Müdürlüğüne bildiren öğrenciler halen okulun giriş kapısında boykot halindedirler. öğrenciler birer dilekçe ile olayı C. Başkanına, Başbakana, M. Eğitim Bakanına, Bahçe Kaymakamına ve Bahçe C. Savcılığına bildirdikleri haldeher hangi bir tertibat alınmamıştır.

ÖĞRENCİLERİN İSTEKLERİ ŞÖYLEDİR :

1 — Can güvenliğimizin sürekli sağlanması

2 — Olayların (26 OCAK 1976 yatakhaneye saldırı olayını) sorumlularının cezalandırılması.

3 — Okuldan suçsuz olarak uzaklaştırılan (süresiz uzaklaştırılanlar) tüm arkadaşlarımızın okula geri alınması

4 — Öğrenci kıyımına son verilmesi.

5 — Öğrenciler üzerindeki Anti-Demokratik keyfi uygulamaların kaldırılması.

6 — Küçük sınıflar üzerindeki Bozkurtlaştırılma operasyonunun kaldırılması.

7 — Sınıflarda ders yerine yapılan partizanca propagandaların son bulması.

8 — Çevrede partizanca tutumlarıyla tanınan sivillerin okulu adeta karargâh olarak kullanmalarına izin verilmemesi.

9 — Yatakhanelerin ayrılması.

10 — Gücünü haklılığından alan direnişimizden dolayı hiç birimizin cezalandırılmaması.

11 — Tüm idarecilerin değiştirilmesi.

KARS'TA FAŞİST BASKILAR

Kars'ta, devrimci gençliğin ve emekçi halkın ortak mücadelesi faşistleri sindirmiş, taban edinme olanaklarını yok etmiştir. Bu durumda sermaye sınıfının kuklaları, nazi artığı komandoların imdadına iktidarın maşası polisler ve Alpaslan Lisesi yöneticileri koşmuştur. Okula giriş ve çıkışlar polis kordonu altında yapılmaya başlamış, heryerde yapıldığı gibi devrimciler kışkırtılmaya, olay çıkartmaya çalışılmıştır. Amaç okuldaki devrimci hareketi götüren arkadaşların uzaklaştırılması ve huzurun (yani faşistlerin üstünlüğünün) sağlanmasıdır. **Bunun sağlanması için 55 devrimci arkadaşımız okuldan uzaklaştırılmak istenince okulda bir boykot kararı alınmıştır... Diğer liseler de bir günlük destekleme boykotu yapacaklarını bildirmişlerdir.**

Kars'taki faşist baskılar yalnızca Alpaslan Lisesine değil, tüm Kars halkına, Kars'taki tüm ilericilere karşı uygulanmaktadır. TÖB — DER devamlı aranıyor, Kars'taki Halkçı Yurtsever derneği kapatılıyor...

Yapılan tüm bu baskılar halkımızın gelişen Bağımsızlık, Demokrasi kavgasını durduramaz. Dünyanın hiçbir yerinde baskıyla, terörle halkın kurtuluş mücadelesi durdurulamamıştır. Ve Türkiye işçi sınıfının ve emekçilerinin kurtuluşunu hiçbir güç engelleyemeyecektir.

GERÇEĞE MEKTUP

İŞÇİ VE İŞÇİYİ SAVUNAN TÜM ARKADAŞLARIMA

Elimizden alınmak istenen benliğimizi, insanlığımızı grevler, mitingler ve direnişlerle halka, patronlara bildiriyoruz. Çok iyi ama bizim esas gayemiz kendimiz olmayalım kendi aylığımız, günlüğümüz ve rahatımız için çalışmayalım tüm insanların ve bizim kardeşlerimiz olan gelecek nesillerin rahatını düşünüp ona göre örgütlenelim, kuruluşlar kuralım bu bozuk düzeni çabucak yıkabilmek için. Grevler yapalım patronu yıldırmak için sadece onlar kâr etsin diye çalışmasın ellerimiz, ayaklarımız gözlerimiz işçileri, emekci halkımızı doğru yola gitmek isteyen halkımızı uyaralım. Dilimiz çalışsın doğru yolu göstermek için yolundan sapanlara. Elimiz çalışsın, yazsın gaflet uykusunda uyuyanlara, yaratan yumruğumuz kalksın havaya bu bozuk düzeni yıkmak için. Haykıralım hep birlikte faşistlere ölüm diye, haykıralım hep birlikte faşistlere ölüm diye, haykıralım hep birlikte gelecek nesilleri bu düzenden kurtarabilmek için. Haykıralım hep birlikte yaşasın TSİP ve kahrolsun faşistler diye velhasıl çalışalım ama para kazanmak için değil kendi düzenimizi kurmak için.

Günaydın SARIKAYA
Nallıhan Yenice Köyü

Ayrıca uzun oldukları için yayınlayamadığımız bazı mektup ve yazılarda da yurdun her tarafında yoğunlaşan faşist baskı, kıyım saldırılar anlatılıyor, ve bunların başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçi halkımızın bağımsızlık, demokrasi, Sosyalizm mücadelesini durduramayacağını, ancak bu faşist saldırılara karşı mücadelenin daha güçlü yürütülebilmesi için anti-faşist güçbirliğinin oluşturulması gerektiği vurgulanıyor:

«Okulda can ve eğitim öğretim güvenliği kalmadı. Heran saldırılara uğruyoruz. Okul Müdürü faşist olmayanları okuldan kovmaya devam edeceğini sık sık tekrarlıyor. Birçok arkadaşımız okulu terkederek memleketlerine gittiler. Çünkü okula giremedikleri süre devamsızlıktan sayıldı ve böylece birçok devrimci devamsızlıktan sınıfta kaldı. Ayrıca sürekli olarak hareketlere uğruyoruz. Okul MHP'nin yuvası haline getirildi.»

«Faşistler, sömürücüler ve halk düşmanları şunu iyi bilsinler: Halkımızın kurtuluşu, özgürlüğü, mutlu ve insanca yaşaması için mücadele veriyoruz. Hiçbir baskı ve zulüm bizi mücadeleden alıkoyamaz, yıldıramaz. Halkımızdan aldığımız güçle mücadelemizi sürdüreceğiz. Bu yolda ölümü bile kucaklarız.» (Akşehir İlkoğretmen okulu devrimcileri adına bir öğrenci)

«Yapılan formlarda öğretmenler tarafından faşist MHP'nin sözde doktrini olan Dokuz Işık anlatıldı ve bu doktrini bilmeyenlerin Türk olamayacağı söylendi.

«Böylesine «istek»lerin yasalara ne denli uyduğu açıktır (!) Anayasanın, hukukun rafa kaldırıldığı bir yerde bizler demokrasiden yanayız, çıkarlarımızı emekçi halkımızın çıkarlarından ayrı görmüyoruz. Gerçek kurtuluşumuzu işçi sınıfımızın öncülüğünde gerçekleştirilecek olan emekçi halkımızın «Demokratik Halk İktidarında» görüyoruz.» (Isparta Eğitim Enstitüsü Devrimci Öğrencileri)

«Önümüzde şimdilik tek yol var. Faşizmi geriletmek, onu akıttığı kanlarda acımasızca boğmak. Bu aşamada ivedi görev budur. Gerçekten devrimci olduğunu savunan herkes bu ilkede güçbirliğini oluşturmak için elden gelen her türlü fedakârlığı yapmalıdır.»

«Faşizm yenilecek... Faşizm boğulacak... Faşizm inine tıkılacak... Bu üç sözü vari gibi yuvarlamak faşizmi geriletmez, aksine onun tırmanışını hızlandırır. Kararlı ve sağlam bir Anti-faşist cephe oluşturulmadıkça da 1930 ların Almanyasındaki senaryoyu yaşamaktan Türkiye'yi hiçbir efsanevi güç kurtaramaz. Ve sosyal demokrasinin yaldızlı sözlerine aldanarak beklemek zaman kaybı olacağı gibi kazanılan mevzilerin de birer birer elden gitmesi demek olacaktır.»

«Sentez şudur: Anti-faşist bir cephenin oluşturulması ve mücâdelenin sadece teorik değil ve fakat özellikle pratik alanda da sürdürülmesi zorunluluğudur.»

(Mazıdağı'ndan bir devrimci)

BİLECEĞİZ, ÖĞRENECEĞİZ
YARIN BİZ YÖNETECEĞİZ

sermaye birikimi

Kapitalist toplumda kapitalist üretime başlarken üretim araçlarının sahibi durumundadır. Buna karşılık işçi, aynı üretim sürecinde üretim araçları ile arasında herhangi bir mülkiyet ilişkisi olmadan yeralır. İşçi yaşayabilmek için kapitaliste kendi işgücünü satmak zorundadır. İşçinin emeği ile üretim sürecinde üretilen ürün, üretim araçlarının sahibi olduğu için patrona geçer. Üretim sürecinin başında, yalnızca üretim araçlarının mülkiyetine sahip olan kapitalist, bu sürecin sonunda bundan başka üretilen ürünün de sahibi olmuştur.

Kapitalistin asıl fazladan el koyduğu şeyin artı—değer olduğunu, bunun da işçilerin, aldıkları gerçekten çok daha fazla miktarda değer üretmeleri ve aradaki farkın kapitaliste kalması şeklinde gerçekleştiğini görmüştük. Kapitalist şimdi, hem üretim araçlarına sahip olmaya devam etmekte hem de ayrıca belli bir miktarda artı-değere sahip olmuş durumdadır. İşçi ise gene eski durumundadır. Eski ücretini almaya devam etmekte ve eskisi gibi üretim araçları ile arasında herhangi bir mülkiyet ilişkisi bulunmamaktadır. Yaşayabilmek için gene işgücünü satmak zorundadır.

Fakat üretim durmak bilmez bir faaliyettir, insanların varolabilmek için tabiatla giriştikleri bir ilişkidir. Bu yüzden bütün toplum biçimlerinde olduğu gibi kapitalist toplumda da, üretim sürmek zorundadır. Üretim süreci kapitalist toplumda nasıl bir süreklilik göstermektedir? Şimdi bunu açıklamaya çalışalım.

GENİŞLETİLMİŞ YENİDEN ÜRETİM

Üretim sürecinde kapitalistin elinde artı-değer geçmektedir. Bu değer nasıl kullanılacaktır? Kapitalist tabii ki bunun bir kısmını, kendinin ve ailesinin özel tüketimi, lüksü ve harcamaları için kullanacaktır. Ama binlerce işçinin emeğinin gaspedilmesiyle sağladığı artı-değerin hepsini bu şekilde tüketmesi imkânsızdır. Geri kalan kısmı nasıl kullanacaktır? Bu, artı değerin bir kısmının yeni sermaye haline getirilmesiyle tüketilir. Kapitalist, rekabet şartları altında var olabilmek için sermayesini sürekli artırmak ve böylece her defasında daha fazla artı-değer elde etmek zorundadır. Kapitalist ekonomi plânsız ve anarşik bir üretim tarzına sahip olduğu için burada, kapitalistler arasında kıyasıyla bir rekabet vardır. Kimin üretim şartları daha iyiyse onun malı daha çok satılır, o daha çok kâr eder, beceriksizler harcanır gider. Bu yüzden her kapitalist kendi üretim şartlarını sürekli mükemmelleştirmek, yenilemek zorundadır. Bu da ancak, her seferinde sermayesini artırmakla, üretime yeni sermayeler sokmakla mümkündür. Bunun için gerekli kaynaklar ise ancak tek bir yerden sağlanabilir, o da bir önceki üretimde elde edilmiş olan artı-değerdir.

Demek ki kapitalistler elde ettikleri artı-değerin bir kısmını kendi özel tüketimlerine bir kısmını da yeni, ek sermaye yatırımlarında kullanırlar. Artı-değerin böyle sermayeye dönüşmesine sermayenin birikimi ve sermaye birikimi temeli üzerinde yapılan, yani her seferinde daha büyük sermayelerle başlayan üretim de genişletilmiş yeniden üretim denir. Kapitalist üretim tarzı bu genişletilmiş yeniden üretimler bütünlüğüdür. Kapitalist üretim tarzı sermaye birikimi ile, yani sermayenin ve sömürünün sürekli artması ile birlikte gelişir.

Sermaye dönüşen artı-değer, işçilerin ödenmemiş emeğinden başka birşey değildir. Bunun bir önceki üretim sürecinde üretildiğini ve kapitalistle geçtiğini görmüştük... Demek ki ücretli işçilerin sermaye tarafından sömürülmeleri, ödenmemiş emeklerine kapitalistler tarafından el konması, üretimin genişlemesinin ön şartı olmaktadır. İşçilerden sömürülen değerler sermayeye dönüşmekte ve üretimin daha geniş çapta yapılmasını sağlamakta, yeni yeni işçilerin üretime dahil edilmesine yol açmaktadır. Yeni üretim sürecinde kapitalist işçilere, eski üretim sürecinde kapitalist işçilere, eski üretim süreçlerine kendilerini sömürerek biriktirdiği sermayenin bir kısmını ücret olarak ödemektedir. İşçi, karşılığında işgücünün sattığı değeri önceden kendisi üretmiştir... Kapitalistin bunda hiçbir katkısı yoktur. Fakat işçi bunu, yani ücretini, önceden kendisi yaratmış olsa bile, kapitalistten ancak ona yeniden artı-değer üretmesi şartıyla alabilmektedir. Kapitalist bütün bunları üretim araçlarının mülkiyetine sahip olduğu için yapabilmektedir.

Yalçın Yusufoğlu tahliye oldu

TSİP Genel Sekreteri Yalçın Yusufoğlu tahliye oldu

Yedi aydır çeşitli yazı ve toplantılardaki konuşmaları dolayısıyla tutuklu bulunan Yalçın Yusufoğlu tahliye oldu. Y. Yusufoğlu hakkında açılan 13 davadan dolayı 178 yıl hapis cezası isteniyor.

Emperyalizm ve ortağı yerli tekelci sermaye sömürüsünü sürdürüyor. Hemde her gün artırarak. Bu sömürü düzenine karşı çıkan ve gerçekleri söyleyen insanlara zulüm ve teror uyguluyor. Zindanlara atıyor. Faşist Mussolini İtalyasından aldığı 141-142. maddelerle yıldırmaya çalışıyor; Hemde hergün utanmadan Demokrasi, Hürriyet, fikir özgürlüğü üzerine nutuklar atarak.

TSİP üzerinde kuruldugundan bugüne özel olarak baskı uygulanmaktadır. Başta Genel Sekreter olmak üzere şimdiye kadar yüzlerce partili gözaltına alınmış, tutuklanmış, hüküm giymiştir. Halen GYK uyesi ve Mersin il başkanı Hüseyin Gürcan «Polise hakaret» gerekçesiyle mahkûm edilmiştir. Gene Adana ili üyelerinden Abdürrahim Gonir tutuklu bulunuyor. Ayrıca yüzlerce partili hakkında çeşitli nedenlerle açılan davalar devam ediyor.

SINIFIMIZ SAFA GELSİN

Gerçekleşsin sosyalizim.
Fakirler refaha gelsin
Burjuvaya yer yok bura
Sınıfımız safa gelsin.

Akso damla damla kanı
Kırar geçirir her yanı
Kapitalizmin baş düşmanı
Sınıfımız safa gelsin.

Tek yumruk halinde duran
Toplum uğruna can veren
Kapitalizmi öldüren
Sınıfımız safa gelsin.

Ölüm gününde de coşan
Kurtuluş için savaşan
Bütün engeleri aşan
Sınıfımız safa gelsin.

Bütün gün kendini yoran
Tüm haksızlıkları gören
Bugünden yarını kuran
Sınıfımız safa gelsin.

Necati DEMİRCİ

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ TARLALARDA BİZİZ BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

PTT İŞÇİLERİNİN GREVİNİ lokavtlar ve saldırılar engelleyemez!

PTT işçileri, sendikaları Yeni Haber—İş vasıtasıyla PTT Genel Müdürlüğüyle İstanbulda ki iş yerleri için yaptıkları toplu sözleşme görüşmelerinde işverenin anlaşmaya yanaşmaması üzerine Telefon Başmüdürlüğü PTT Fabrika Müdürlüğü, Taşatlar Müdürlüğü ve beş şantiyede greve başladılar. İşveren görüşmelerde iki yıl için 20 lira teklif etmiş, bunun dışında hiçbir şartı kabule yanaşmamıştır. Grevin başladığı işyerlerinde de PTT Genel Müdürlüğü Anayasanın 42. maddesini çiğneyerek Lokavt ilan etmiştir. Bununla da yetinilmemiş, grevin ilk günü faşist komandolar grev yerine saldırtılmış, işçilere taş, sopa ve zincirlerle saldıran patron uşağı komandolar grev yerindeki pankartları yırtmışlardır.

PTT işçilerinin grevini kırmak için yapılan bu baskılar, egemen güçlerin sözcüsü siyasi iktidarın emekçi halka karşı uyguladığı «faşist» uygulamaların bir parçasıdır. Daha dün 400.000 işçi memur yapılmak istenmiş, direnişler polis ve panzerlerle kırılmış, Seydişehir'de, Elka'da, Tariş'te faşist komandolar işçilere saldırttırılmış, işçilerin, yurtseverlerin, köylülerin, tüm ilericilerin bağımsızlık - demokrasi mücadelesini ezmek için baskılar yoğunlaştırılmıştır.

Bütün bu saldırılar ve baskılar MC'nin halk düşmanı olduğunun belgeleridir. Fakat bu halk düşmanları işçi sınıfının ve emekçi halkımızın mücadelesini durduramayacaktır. Bu mücadelenin bir parçası olan PTT işçilerinin grevi de tüm baskı ve saldırılara rağmen mutlaka başarıya ulaşacaktır.

8 mart dünya emekçi kadınlar günü

ANALAR, BACILAR!

Fabrikalarda, tarlalarda, bürolarda çalışan analar, bacılar!

Bugün 8 Mart, Emekçi Kadınlar Günü. Bugün BİZİM GÜNÜMÜZ! BUGÜN BÜTÜN DÜNYA EMEKÇİ KADINLARININ BİRLİK ve DAYANIŞMA GÜNÜ.

Dünyanın her yanında sömürüye, baskı ve zulme karşı mücadele eden tüm emekçi kadınlar bugünü kutluyorlar.

Bugün, emekçi olarak, ana olarak hepimizin kalbi ortak amaçlar için çarpıyor. Her türlü baskı ve zulümün ortadan kalktığı, insanın insanı sömürmediği daha güzel bir dünya için, 8 Mart mücadelemize ışık tutuyor.

Analar, bacılar!

Dünyadaki emperyalist güçler ve onların yurdumuzdaki ortakları olan bir avuç parababası, bugünü unutturmaya ve halkımızın gözünden saklamaya çalışıyorlar.

Çünkü onlar; işçi sınıfımızın ve emekçi kadınlarımızın uluslararası birliğinden ve dayanışmasından korkuyorlar.

Çünkü onlar; kadınlarımızın örgütlenmesinden, bağımsızlık-demokrasi-sosyalizmden yana tüm güçlerle birlikte, işçi sınıfımızın öncülüğünde ortak mücadele vermesinden korkuyorlar.

Çünkü onlar; işsizliğin, pahalılığın, açlığın, cehaletin, cinayetlerin gerçek sorumlularının anlaşılmasından ve kendilerinden hesap sorulmasından korkuyorlar.

Analar, bacılar!

Sizler fabrikalarda, tarlalarda, bürolarda düşük ücretle, boğaz tokluğuna çalışırken; topluma hem ana olarak, hem emekçi olarak iki yönlü bir katkıda bulunduğunuz halde, iki kat sömürülür ve ezilirken;

Onların kadınları, yani burjuvaların, yurdumuzu emperyalistlerle birlikte sömüren bir avuç parababasının kadınları ne yapıyorlar? Çaylarda, kumar salonlarında, balolarda eğleniyorlar! Senin bir aylık kazancını bir günde güzellik uzmanlarına yatırıyorlar! Onlar kırk milyonun açlığı ve sefaleti üzerinde keyif çatıyorlar!.

Onlar, 8 Mart'ı, Dünya Emekçi Kadınlarının sömürüye ve zulme karşı dayanışma gününü, BİZİM GÜNÜMÜZÜ bizden saklamaya çalışıyorlar. Fakat biz, bütün engellemelere rağmen, her 8 Mart'ta daha bilinçli, daha kararlı, daha örgütlü olarak, bugünü, GÜNÜMÜZÜ kutlayacağız!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde acil isteklerimiz şunlardır:

- Analık toplumsal bir işlev sayılmalıdır.
- Kadın-Erkek ayrımını gözetmeksizin, eşit işe eşit ücret verilmelidir.
- Eğitimde, iş bulmada vb. fırsat eşitliği sağlanmalıdır.
- Kadın sağlığına zarar veren iş alanlarında kadınların çalıştırılması yasaklanmalıdır.
- Çalışan kadınlar için gerekli sağlık koşulları sağlanmalıdır.

8 Mart Dünya ve Türkiye Emekçi Kadınlarına kutlu olsun!.

Yaşasın Dünya emekçi kadınlarının emperyalizm, faşizm ve her türlü gericiliğe karşı devrimci birliği ve dayanışması!

Yaşasın Türkiye emekçi kadınlarının Bağımsızlık-Demokrasi ve Sosyalizmden yana mücadelesi!

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi!

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ
ANKARA İL ÖRGÜTÜ

evma'da grev devam ediyor ★

DEVA Holdinge bağlı bu işyerinde cici hanımların losyonları ve kokuları üretiliyor. 250 kişinin çalıştığı bu işyerinde grev 6 Ocak 1976 da sendikaları PETROL KİMYA - İŞ yaptığı çağrılardan birine katılan işveren diğer toplantıya katılmamıştır. Katılmadığı toplantıya bir mektup göndermiştir. Çok enteresan olan bu mektupta Patron şunları söylüyor «İşveren ile işçi arasına kimse giremez «EVMA işçileri ise şöyle haykırıyor «Evet, ekonomik mücadelemizde temsilcimiz Petrol Kimya—İş' dir.»

EVMA işçileri şu hakları alınıncaya dek mücadelede kararlı olduklarını bildirdiler:

a — İki yıllığına 1200.- TL. zam

h — Kıdem tazminatı 45 gün

c — Üç ikramiye

d — Kâr'dan % 5 hisse

Gazetemiz muhabiri grev yerine vardığında 250 işçi birden halay çekiyordu ve Grev Gözcüsü EFRAZ ARICA şunları söyledi.

— Mücadelemizi devrimci kararlılıkla sonuna kadar sürdüreceğiz arkadaşların morali son derece yüksek. Bu grev bizim için tam bir okul oldu bütün direniş ve grevlerdeki arkadaşlara başarılar.

Doğan Lastik direnişinden çıkarılan ders

4. Levent'te Doğan Lâstik adında bir işyeri vardı. Bu işyerinde 170'e yakın işçi çalışırdı. İşçiler DİSK'e bağlı Lâstik-İş sendikası üyesiydiler. Patron Şükrü Doğan işçilerin toplu sözleşmeden doğan haklarını vermemekte ayak diriyordu.

İşçilerin memnuniyetsizliği işçi sınıfı biliminden sapmış birtakım gruplar tarafından yanlış yerlere sürüklendi. «İşçilerin kendiliğinden gelme hareketlerini desteklemeyiz» diyen DİSK ve Lâstik-İş yöneticileri zor durumda olan işçilere yardım etmekten kaçındılar; 170 işçinin işten atılarak açlık ve sefaletin kucağına itilmesine göz yumdular.

Oysa bu olayda T. S. İ. P. liler direnişin başarılması için Doğan Lâstik işçilerine «sendikanın, ne pahasına olursa olsun, desteğini sağlamak,yaklaşan Lâstik-İş sendikası İstanbul şube seçimleri için şimdiden diğer fabrikalarla birlikte işçilerin sendika yönetimine gelmelerini sağlamak için dayanışma kurmak, Sosyal Demokrat'ların yönetiminde bulunduğu DİSK ve Lâstik-İş yöneticilerinin ipliğini pazara çıkararak işçiler önünde teşhir etmek gerektiğini» önermişlerdir.

40 gün süren zorlu direnişten sonra iki işçi sınıfı düşmanı çizginin ihanetine uğrayan Doğan Lâstik işçileri Patron Şükrü Doğan'ın ileri sürdüğü kendilerinin kabul etmediği şartlarla anlaşma yapmak zorunda kalmışlardır. Ancak bugün fabrikada çalışan 170 işçinin 169'u bugün yukarıda da belirttiğimiz gibi iki işçi sınıfı düşmanı çizginin ihanet derecesindeki davranışları sonu patron tarafından işten atılarak açlık ve sefaletin kucağına itilmişlerdir.

OKMEYDANI SSK İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ SÜRÜYOR

MC'nin faşist saldırılarının bir parçası olan işçi sınıfının birliğini bozmaya yönelik işçileri memur yapma teşebbüsü DİSK'e bağlı Has-İş üyesi olan Okmeydanı SSK işçilerinin tepkisiyle karşılandı. Bunu fırsat bilen işveren durumundaki SSK yöneticileri 35 işçinin işlerine son verdiler.

İşçilerden kesilen aidatlarla kurulan SSK nın başındaki bu yöneticiler karşı, Has—İş üyesi 35 SSK işçisi direnişlerini Okmeydanı hastanesi önüne kurdukları çadırlarında aylardır sürdürüyorlar.

Örgütlü her işçi hareketinin başarıya ulaştığı gibi SSK Okmeydanı hastanesi işçilerinin direnişi de mutlaka başarıya ulaşacaktır.

● ELKA GREVİNİ DİSK YÜRÜTECEK

Uzun bir müddet önce başlayan ve çeşitli nedenlerle sağlıklı bir şekilde yürütülemeyen ELKA grevinin sürdürülmesini sendikanın sağlı bulunduğu DİSK üzerine aldı.

POLİS, MECİDİYEKÖY YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİNİ BASTI

27 Şubat Cuma günü saat 13'te Mecidiyeköy Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği devletin kolluk kuvvetlerince basıldı. Çevre halkının sorunlarıyla ilgilenen, gençlerin kültürel gelişimine katkıda bulunmaya çalışan bu dernek polisin hışmına uğradı... Üç kamyon polis ve MİT'in çelik yelekli timleri önce dernek binasını kordona aldılar, sonra odaları «yangın yerine» çevirip içerdeki sekiz genci alarak gittiler. Bu müthiş (!) operasyon sonucu polisin ne gibi suç unsurları bulduğu merak konusudur, ama yapılmak istenen şey yasaların uygulanması değildir kuşkusuz. Amaç çevre halkını sindirmek, gözdağı vermek ve gençlerin halkın mücadelesi içinde yer almasını önlemektir.

Faşizme karşı mücadele kararlılık, uyanıklık ve dayanışmayla yürür. Ülkemizde faşist saldırıların ve faşizan baskıların yoğunlaştığı bilinen bir gerçek. Fakat bu gerçek, baskıların kanıksanmasını gerektirmez. Oysa «hür basın»ımız için saldırılar, polis baskınları çekici haber niteliğini yitirmiş görünüyor.

Tüm ilericiler, demokratlar, sosyalistler; tüm ilerici örgütler. Polis yasa dışı baskılar uyguluyor, halkın uyanışını, mücadelesini engellemeye çalışıyor. Bu baskılara göğüs germek, örgütlü ve bilince saldırılara karşı koymak ta bizim görevimiz. Yasa dışı baskılarla omuz omuza mücadele edelim.

Mecidiyeköy Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği kapatılmamalıdır.

Kahrolsun halk örgütlerine yöneltilen saldırılar.

Yaşasın örgütlü mücadelemiz.

★ tasaş işçileri temsilci seçimine hazırlanıyor

Cevizli TASAŞ işçileri kendilerine ters düşen, mukaveleli işçilerin işten atılmaları sırasında direnişi kırıcı davranışlarda bulunan, işçi aristokratı temsilcileri yerine işçi sınıfının mücadelesine gönül vermiş, bilinçli, mücadeleci bir temsilci kadrosu çıkarmak için çalışıyorlar.

TASAŞ İŞÇİSİ ARKADAŞLAR,

Önümüzdeki günlerde, temsilcilerimizi seçecek ve işverenin karşısına daha güçlü olarak çıkacağız.

Arkadaşlar hepimizin bildiği gib fabrkamızda uzun yıllardan beri süre gelen mukaveleli işçiler sorunu vardı. Bu soruna çözümü elbette gerçekçi bir açıdan Tasaş'lı işçiler ve onların temsilcilerinin getirmesi gerekiyordu. Hemen o günleri hatırlayalım; ve soralım acaba bu meselede temsilcilerin (İbrahim Yiğitin, Halil Tokun, Selâhattin Karaersalın) tutumu hangi yönde oldu. Sözde baştemsilci, arkadaşlarımızın haksız çıkışını ve bu nedenle doğan kanuni direnişlerini kendi dar görüşe ve menfaatleri açısından kanunsuz ilan ediyor, bu konuda patron temsilcisi Sabahattin'den daha ileri gidiyordu.

Oysaki bu temsilci arkadaşların görevi diğer geçici arkadaşları sendikamız MADEN-İŞ'e kayıt ederek bizlerinde onların yanında yeralmamızı sağlayacaklardı. Yaptılar mı arkadaşlar? Hayır yapmadılar... Yaptıkları tek şey işçileri (bizleri) bölüp güçsüz düşürerek patronun ekmeyine yağ sürdüler.

Bu ortamda sendikamız ne kadar devrimci, ilerici olursa olsun, bizden omuz alamadığı müddetçe ne bizler nede sendikamız hak ettiğimiz yere varamıyoruz.

Bizim bu temsilcileri görevden alarak yerine genç, dinamik ve hepsinden önde bilinçli arkadaşları görev başına getirmek artık güncel ve kaçınılmaz olmuştur.

ÜRETMESİNİ BİLENLER, YÖNETMESİNİDE BİLECEKLERDİR.
YAŞASIN IŞÇİLERİN BIRLİĞİ
YAŞASIN TASAŞ İŞÇİLERİNİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ

TASAŞ İŞÇİLERİ

liseliler, ölen arkadaşları için yürüdü

İSTANBUL Vefa Lisesinde okuyan bir grup öğrenci, Cağaloğlu'na kadar yürüyüş yaptılar ve bir yatılı öğrencinin ölümü nedeniyle Milli Eğitim Müdürlüğüne siyah çelenk bıraktılar.

Okulda doktor bulunmadığını, 4 — I öğrencisi, yatılı okuyan Giresunlu Fehmi Turan'ın da ilgisizlik nedeniyle öldüğünü söyleyen öğrenciler, Fehmi Turan'ın tetanoz yüzünden öldüğünü, hastahaneye gitmesi için de okul idaresince izin verilmediğini, ancak Cumartesi günü birden komaya girdiğini ve arkadaşları tarafından götürüldüğü Çapa ve Cerrahpaşa Hastahanelerinde de yer yokluğu gerekçesiyle kabul edilmeyerek ölüme terkedildiğini iddia ettiler.

Yatılı öğrencilerin durumlarının iyi olmadığını, yatakhanelerin kaloriferlerinin yanmadığını, duşlardan sıcak su akmadığını ve yemeklerin kötü olduğunu söylediler. Öğrenciler bu durumların düzelmesine kadar, boykot yapacaklarını belirttiler.

köşem bistro işçileri, işvereni dize getirdi!

Oleyis'e bağlı işçiler, ücretlerin zamanında ödenmemesi, sosyal hakların verilmemesi ve işten çıkarmalara karşı 2 günlük bir GREV sonucunda, işten atılan 17 arkadaşlarının işbaşı yapmalarını ve haklarının tam ödenmesini sağladılar. Grev'i çevredeki bütün işçiler desteklediler.

● TOT İŞÇİLERİ MADEN-İŞ'E GEÇTİLER

Hürriyet mahallesinde saç maşası ve şampuan imal eden 70 işçinin çalıştığı işyerinde 5 aydır süren sendika mücadelesi sonunda başarıya ulaştı. Maden-İş sendikası toplu sözleşme hakkını aldı.

Yetmiş (70) işçiden 25'inin 18 yaşından küçük olduğu bu işyerinde çalışma şartlarının kötü olması nedeniyle sık, sık iş kazası olmaktadır. Kazaya uğrayan işçiler tazminat bile alamamaktaydılar. Bu şartlar altında Maden-İş sendikasına üye olmaya karar veren işçiler 1,5 (birbuçuk) günlük direnişten sonra 5ay lık bir mücadeleyle nihayet başarıya ulaştılar. Çoğunluğu asgari ücretle çalışan Maden-İş üyesi TOT işçileri adına Maden-İş'in yaptığı toplu sözleşme çağrısına TOT işvereni cevap vermedi.

● ÇAPAMARKA İŞÇİLERİ ÖRGÜTLENDİLER, DİRENDİLER KAZANDILAR!

Kartal Çapamarka işçileri, patronla işbirliği yaparak yıllardır işçi sınıfına ihanet eden sarı sendika Birleşik Gıda - İş'ten ayrılarak topluca DİSK'e bağlı Gıda - İş'e geçerek örgütlendiler. DİSK'e geçmekle sorunlarının tamamen çözümlenmeyeceğinin, bilincindeki Çapamarka işçileri, patron ve sarı sendikanın baskıları karşısında direnişe geçtiler ve üç günlük direnişleri sonunda, sendikal eğilimlerinden dolayı işçi atılmamasını, baskı yapılmamasını, yeni işçi alınmasında eski işten atılanların işe alınmasını, kendilerinin seçecekleri temsilcilerinin patron tarafından tanınmasını ve direnişte geçen sürenin ücretlerinin kesilemeyeceğini patrona kabul ettirdiler. Çapamarka işçileri mücadeleleri süresince TSİP'yi yanlarında buldular ve sorunlarını TSİP'de tartışarak karara bağladılar.

SAHİBİ: T. AĞAOĞLU – YAZI İŞL. MD: H. ÇAYLI – YÖN. YERİ: BAŞMUSAHİP SOK. 10/11 CAĞALOĞLU – DİZGİ: MATBAA 13 – BASKI: ARZUM OFSET – SON BASKI TAR: 29/3/1976